

РЕШЕНИЕ

№ 1094

гр. София, 09.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 09.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разглежда дело номер **5227** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 195б от Закона за водите (ЗВ), във вр. с чл. 166 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е след постановяване на решение № 4717 от 08.05.2025 г. по адм. дело № 252/2025 г. на Върховния административен съд, осмо отделение, с което е отменено решение № 23056 от 11.11.2024 г., постановено по адм. дело № 2445/2024 г. по описа на Административен съд София - град, като делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Производството пред първоинстанционният съд е било образувано по жалба на „Унисист инженеринг“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя И. Н. Й., чрез адв. В. Д. и адв. В. М., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 253 от 28.12.2023 г., издаден от директора на Б. дирекция „Дунавски район“ (БДДР), потвърден с решение № 19 от 09.02.2024 г. на министъра на околната среда и водите, с който на дружеството за период от 01.01.2017 г. до 31.12.2022 г. са установени задължения в размер на 19 644. 25 лв., от които главница в размер на 14 015.58 лв. и лихви за забава в размер на 5 628.67 лв.

В отменителното решение на ВАС е прието, че спорният въпрос по делото, а именно дали изменението и привеждането на първоначалното разрешително в съответствие с изискванията на § 3, ал. 1 от ПЗР на Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, се прилага и по отношение на процесния период, е останал неизяснен. В тази връзка е прието, че направените пред АССГ възражения не са обсъдени, което прави неясно защо съдът е приел, че таксата е определена правилно. Дадени са указания за разпределението на доказателствената тежест между страните, което е довело неизясняване на въпросът относно това

защо при изрично вписване на целта на водоползването „охлаждане“, таксата е определена при коефициент, който се прилага когато водовземането е „за други цели“. Констатирано, че по делото не е била приобщена цялата административна преписка по издаването на разрешителното през 2013 г., въз основа на което се определят дължимите такси и се издава АУПДВ. Така констатираните и посочени нарушения на съдопроизводствените правила, допуснати от съда определени за съществени, тъй като са довели до постановяване на съдебния акт при неизяснена фактическа обстановка. Прието е, че за преценка на материалната законосъобразност на акта е било необходимо даването на отговор на посочените по – горе въпроси и възражения. При новото разглеждане на делото са дадени указания да бъдат обсъдени всички събрани в хода на съдебното производство доказателства във връзка с твърденията на страните, като при необходимост от специални знания относно начините за определяне на дължимите такси съдът може да допусне изслушването на експертиза.

В първоинстанционната жалба на „Унисист инженеринг“ ЕООД, иницирала производството по адм. дело № 2445/2024 г. на АССГ, се твърди, че от дружеството не дължат допълнителни такси за водоползване за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2022 г., тъй като всички дължими такси, определени по реда и начина, посочени в условията на издаденото разрешително са надлежно декларирани и заплатени изцяло в срок. Посочено е, че едва след подаване на 12.02.2023 г. от дружеството на годишна декларация при преценка на съответствията по реда на чл. 194б ал. 3 от ЗВ административният орган е изпълнил задължението си по § 3, ал. 1 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, като е изпратил уведомление за дължимите такси за 2022 г., както и с цитираното писмо е изпълнил задължението си за писмено потвърждаване на дължимите такси. Определянето на задължения за такси за предходни периоди обаче е недопустимо, тъй като административното производство за предходните периоди 2017-2021 г. вкл., е вече приключило.

Допълнително се излагат съображения, че начислената лихва не се дължи поради погасяването ѝ по давност, която е настъпила на 01.01.2023 г. за 2017 г. В тази връзка жалбоподателят се позовава на чл. 109 ДОПК. На следващо място се излагат доводи, че дори да се приеме, че ползвателят дължи такси за доплащане съгласно Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, то не дължи лихва върху начислените суми, защото в т.2 на Разрешително № 11530406 от 28.11.2013 г. от раздел задължение за заплащане на такса за водовземане е предвидено, че титулярът на разрешителното ежегодно към 31 януари на следващата година предоставя на БДДР информация за изчисляване на дължимата такса, както и че съгласно т. 3 от същото разрешително е посочено, че титулярът внася определената такса след потвърждението ѝ с писмо от директора на БД. В хода на съдебното производство при първото разглеждане на делото от жалбоподателя се претендират отмяна на оспорения акт, както и сторените разноси, съгласно представен списък.

В откритото съдебно заседание пред настоящата инстанция „Унисист инженеринг“ ЕООД се представлява от адвокат Д., която поддържа жалбата на посочените в нея основания. Прави искане за отмяна на оспорения административен акт и за присъждане на направените във всички съдебни инстанции разноси.

Ответникът - директорът на Б. дирекция „Дунавски район“, в откритото съдебно заседание, чрез юрк. С., оспорва основателността на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя.

Административен съд София-град, III отделение, 66-ти състав, като обсъди събраните по делото доказателства, съобрази доводите на страните и указанията, дадени с решението на Върховния

административен съд и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК извърши служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, приема за установено следното:

„Унисист инженеринг“ ЕООД е титуляр на разрешително за водовземане от подземни води № 11530406 от 28.11.2013 г., с краен срок на действие до 28.11.2019 г.

На 08.07.2019 г. „Унисист инженеринг“ ЕООД е подало искане с вх. № PP-02-265 от 08.07.2019 г. за продължаване срока на действие на Разрешително за водовземане № 11530406 от 28.11.2013 г. В тази връзка е издадено решение № 3930/22.08.2023 г., като е направена промяна в условията за водоползване и начина на определяне на дължимите такси.

Преди да издаде разрешителното за удължаване на срока на водовземане на дружеството е изпратена покана за доброволно изпълнение с изх. № КД-04-32 от 08.06.2023 г. На 12.06.2023 г. на дружеството е връчено уведомление за започване на административното производство за издаване на АУПДВ. Дружеството е подало възражение с вх. № КД-04-32/3 от 15.06.2023 г. срещу основанията и размера на определената такса. Съставен е констативен протокол от 04.07.2023 г. за извършена проверка по документи и е установено, че се дължи доплащане, тъй като неправилно са изчислени таксите в подадените декларации. Срещу констативния протокол също е подадено възражение.

Възражението не е възприето и директора на БДДР е издал на дружеството АУПДВ № 253 от 28.12.2023 г., с който на основание чл. 166, ал. 1 от ДОПК и чл. 195б, ал. 1 и ал. 2 от ЗВ във вр. с чл. 194, ал. 1, т. 1, б. „б“, от ЗВ, са определени са задължения в общ размер на 19 644.25 лв. В акта е посочено, че установената дължима такса за водовземане от подземни води за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2022 г. е в размер на 14 015, 58 лв., и лихва в размер на 5628,67 лв.

Преди да издаде оспорения АУПДВ с писмо изх. РД-01-109 от 09.11.2022 г., на основание пар. 4 от Тарифата и във връзка с възникнала противоречива практика в БДДР относно изчисляване на дължимата такса за водовземане от подземни води за добив на топлинна енергия с цел отопление на сгради и за реинжекция, административния орган е поискал от министъра на околната среда и водите указания във връзка с установените два варианта на пресмятане на таксите само по отношение на водовземането. В писмото е направено позоваване на легалното определение за „водовземане“ по пар. 1, ал. 1, т. 7 от ДР на ЗВ, като е посочено, че в случая използването на подземните води за добив на топлинна енергия с цел отопление на сгради се черпи определено количество вода, което след преминаване през инсталацията за охлаждане на обекта (сградата) предмет на разрешителното, се връща (реинжектира) отново във водния обект. Таксата за водовземане в тези случаи се квалифицира като „водовземане за други цели“. С идентична цел се издавали и разрешителни за водовземане за хранване на автомивки или за оросяване на тревни площи, за измиване на площадки или за поддържане на противопожарен резервоар, при които водата се отнема от водния обект и никога не се връща обратно, за разлика от реинжекцията, където отнетата вода (цялата или в по-голямата си част) се връща във водния обект.

В тази връзка с гореописаното писмо са представени указания с писмо, изх. № 05-08-2727 от 06.12.2022 г., на заместник-министъра на околната среда и водите, според което титулярите на разрешителни следва да подадат декларации по чл. 194б от ЗВ - Приложение № 1 – за ползваното количество вода съгласно показанията на разходомерното устройство за водовземане и съгласно Приложение № 9 - за ползваното количество вода съгласно показанията на разходомерното устройство за реинжектиране, съответно „съгласно чл. 11 и чл. 20 от Тарифата и подадена информация в декларациите по чл. 194б от ЗВ, следва да бъдат изчислени дължимите такси“.

Срещу АУПДВ оспорващият е депозирал жалба с вх. № Ж-3 от 18.01.2024 г. пред министъра на околната среда и вода, който с решение № 19 от 09.02.2024 г. я е отхвърлил и е потвърдил като

правилен и законосъобразен административния акт.

С оглед указанията на ВАС в отменителното решение и във връзка с указанията дадени на ответника от настоящия състав, процесуалния представител на директора на Б. дирекция „Дунавски район“ е заявил изрично с молба по делото, че административната преписка е представена в цялост пред ВАС и няма с какво да бъде попълнена в настоящето производство. В тази връзка доказателствата съдържащи се в адм. дело № 2445/2024 г. по описа на АССГ и в адм. дело № 252/2025 по описа на ВАС са приети и приложени по настоящето дело.

Във връзка с констатираното от ВАС съществено разминаване, а именно, че при изрично вписване на целта на водоползването „охлаждане“, таксата е определена при коефициент, който се прилага, когато водовземането е „за други цели, съдът е указал на ответника необходимостта от изясняване на тези разминавания. Допълнителни доказателства не са ангажирани, като изрично е заявено в откритото съдебно заседание по делото, че всички необходими доказателства се намират в административната преписка.

От жалбоподателя с оглед указанията на ВАС е поискано да бъде допускане на съдебно-техническа експертиза. Съдът допуснал изготвянето на такава по въпроса какъв е размерът на декларираните данни и какъв е размерът на внесените от дружеството такси по издаденото му разрешително за водоползване от 2013 г. за 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г. Изводите на експерта по отношение на изчисление на таксите не се оспорват по същество от страните. Изложени са възражения от процесуалния представител по отношение на правните въпроси, който вещото лице е обсъждало, като е заявено, че не следва да се кредитират. Експертът е дал заключение в табличен вид на общо делкарираната и платена от дружеството такса. В съдебно заседание изрично е заявило и, че в разрешителното е определен начин за определяне на таксите, като разлика между изчерпаното и реинжектираното количество, както и че декларираните и платени суми по таблицата в заключението му, са съгласно издаденото разрешително. Сумите представляват разликата от водочерпенето и реинжектираната вода.

По делото са изслушани и показанията на свидетел, от които се установява, че декларирането на обстоятелствата и изчислението на дължимите такси се е осъществявало от служител на жалбоподателя - „Унисист Инженеринг“ ЕООД, със съдействието на служители на Б. дирекция.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от активнолегитимирано лице, в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Процесният АУПДВ е издаден от компетентен административен орган, съобразно чл. 194б, ал. 4 и чл. 195б, ал. 1 от ЗВ.

Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Съдът намира, че в настоящия случай спора е материалноправен – по приложението на закона. В тази връзка са и дадените на съда указания от касационната инстанция.

Не е спорно по делото, че „Унисист инженеринг“ ЕООД, е било титуляр на Разрешително за водовземане от подземни води с № 11530406 от 28.11.2013 г., с краен срок на действие до 28.11.2019 г., издадено от ответника. Видно от същото в раздела „Задълженията за заплащане на такса за водовземане“ е посочено, че изчисляване на дължимите такси за водовземане от подземни води, с цел използване на топлинната енергия за отопляване/охлаждане на сгради с

последващо реинжектиране, същите подлежат на заплащане като „Промислено водоснабдяване - специфична цел охлаждане с подземни води съгласно параграф. 1, т. 3 от Допълните разпоредби на Тарифата за таксите за ползване на воден обект и за замърсяване“. Във следващото изречение на разрешителното изрично е посочено, че използваните водни количества се определят като разлика между размера на ползвания годишен воден обем — чл. 9, ал.1 от Тарифата и действителното реинжектирано годишно водно количество - чл. 14 ал. 2 от Тарифата.

Няма спор, че Разрешително за водовземане от подземни води с № 11530406 от 28.11.2013 г. не е обжалвано по предвидения в закона и указан в същото ред, което го прави стабилен административен акт, а осъществяването на косвен съдебен контрол по отношение на него е недопустимо. Установи се по делото, включително и от заключението на вещото лице, че „Унисист инженеринг“ ЕООД е декларирал и заплатил дължимите такси, изчислени по посочения в разрешителното начин.

Преди да изтече срокът на Разрешително за водовземане от подземни води с № 11530406 от 28.11.2013 г. от „Унисист инженеринг“ ЕООД е подадено искане, с вх. № РР-02-265 от 08.07.2019 г., за продължаване срока на действие на гореописаното разрешително. Компетентният административен орган, след направена промяна в условията за водоползване и начина на определяне на дължимите такси, е издал решение № 3930 от 22.08.2023 г., с краен срок на действие до 20.11.2027 г. Видно от същото е налице позоваване на § 3, ал. 1 от ПЗР на действащата към момента на произнасяне на административния орган Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, което налага промяна в раздела „Задължение за заплащане на такса водовземане“ и добавяне на раздел „Задължение за заплащане на такса за замърсяване от отвеждане на замърсители в подземните води“. Новият начин на изчисление на таксите съответства на изменената нормативна уредба, а именно Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване (приета с ПМС № 383 от 29.12.2016 г., обн., ДВ, бр. 2 от 6.01.2017 г., изм., бр. 27 от 2.04.2019 г.).

Съгласно § 3, ал. 1 от ПЗР от цитираната Тарифа при първото изменение или продължаване на разрешителното за водовземане или за ползване на воден обект, включително за заустване или за отвеждане, органите по чл. 52 ЗВ привеждат издадените разрешителни до влизането в сила на тарифата в съответствие с: т. 1 целите на използване на водата в издадените разрешителни до влизане в сила на тарифата в съответствие с посочените цели по § 1 от ДР на посочената тарифа и т. 2 новите правила за определянето и изчисляването на таксите при първото изменение или продължаване на разрешителното.

Настоящият съдебен състав във връзка с указанията, дадени от касационната инстанция, приема, че следва да се даде отговор на основния спорен въпрос по делото, въведен с възражение и от жалбоподателя при първото разглеждане на делото, а именно дали новият начин за изчисление на таксите следва да се прилага и по отношение на процесния период - 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 и 2022 години.

Безспорно е по делото, че по време на действие на Разрешително за водовземане от подземни води с № 11530406 от 28.11.2013 г. е настъпило изменение на Тарифата, която определя нови правила за определянето и изчисляването на таксите.

Именно във връзка с такива заварени влезли в сила стабилни административни актове § 3, ал. 1 от ПЗР на действащата към момента на произнасяне на административния орган Тарифа, предвижда право на административния орган да пристъпи към изменение на условията на заварените разрешителни, включително промяна на задълженията за

заплащане на такси. Административният орган е следвало да пристъпи към изменение на Разрешително за водовземане от подземни води с № 11530406 от 28.11.2013 г., доколкото това процедиране е съобразено с предписанието на § 3, ал. 1 от ПЗР от Тарифата, като издаде нов административен акт, който акт подлежи на самостоятелен контрол и съобразно, който да определи задължение за заплащане на такси съобразно новите правила, който да прилага за 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 и 2022 години.

В случая това не е сторено от административния орган, нещо повече по подадено през 2019 г. искане от „Унисист инженеринг“ ЕООД за продължаване срока на действие на разрешителното от 2013 г. компетентният административен орган, след направена промяна в условията за водоползване и начина на определяне на дължимите такси, е издал своето решение за продължаване на действието и изменение на разрешителното едва през 2023 г.

Изложеното обосновава извод, че за процесния период - 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 и 2022 години, за „Унисист инженеринг“ ЕООД са действащи условията по Разрешително № 11530406/28.11.2013 от 2013 г., като всички дължими такси, определени по реда и начина, посочени в условията на издаденото разрешително са надлежно декларирани и заплатени от дружеството изцяло и в срок. След като изменението на задължението за заплащане на такси не се прилага по отношение на процесния период, то следва да се направи извод, че таксата по процесния АУПДВ е определена неправилно.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният АУПДВ е материалноправно незаконосъобразен – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Въпросът относно това защо при изрично вписване в разрешителното на целта на водоползването „охлаждане“, таксата е определена при коефициент, който се прилага когато водовземането е „за други цели“ съдът намира, че не следва да се обсъжда, с оглед извода по - горе, че въобще за процесния период не следва да се прилага новия ред за изчисление на таксите.

С оглед изхода на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените от него разноски е основателна. В полза на „Унисист

инженеринг“ ЕООД следва да се присъдят разноски в общ размер на 2072,14 (две хиляди седемдесет и две евро и четиринадесет евроцента) евро, представляваща равностойността на поисканите и доказани по делото разноски в размер на 4052,75 (четири хиляди петдесет и два лева и седемдесет и пет стотинки) лева, от който 2601,60 лева за заплатено адвокатско възнаграждение; 50 лева държавна такса по адм. дело № 2445/2024 г. на АССГ; 157,15 лева държавна такса по адм. дело № 252/2025 г. на ВАС и 1244 лева за вещо лице по адм. дело № 5227/2025 г. на АССГ. С оглед определения по делото материален интерес, осъществяването процесуално представителство и размерът на адвокатското възнаграждение, съдът приема за неоснователно направеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал. 2, предл. второ и чл. 226, ал. 3 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 66-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба „Унисист инженеринг“ ЕООД Акт за установяване на публично държавно вземане № 253 от 28.12.2023 г., издаден от директора на Б. дирекция „Дунавски район“.

ОСЪЖДА Б. дирекция „Дунавски район“ да заплати на „Унисист инженеринг“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], разноски по делото в размер на 2072,14 (две хиляди седемдесет и две евро и четиринадесет евроцента) евро, представляваща равностойността на 4052,75 (четири хиляди петдесет и два лева и седемдесет и пет стотинки) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 от АПК.

Съдия:

